

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

03 martie 2021

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componență:
Președinte – Timofti Vladimir
Judecători - Cobzac Elena și Toma Nadejda

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de către inculpatul Roman Vasili prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 21 octombrie 2020, în cauza penală privindu-l pe

Roman Vasili xxxxx.

Termenul de examinare a cauzei:

1. Prima instanță: 03.09.2019-03.03.2020;
2. Instanța de apel: 13.05.2020-21.10.2020;
3. Instanța de recurs: 11.01.2021-03.03.2021.

Asupra recursului în cauză, în baza actelor din dosar, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

CONSTATĂ:

1. Prin sentința Judecătorei Chișinău, sediul Buiucani din 03 martie 2020, Roman Vasili, a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 187 alin. (2), lit. lit. e), f) Cod Penal la 5 (cinci) ani închisoare.

Potrivit prevederilor art. art. 89 alin. (2), lit. a) și 90 alin. (1) Cod Penal, executarea pedepsei cu închisoarea stabilite în privința lui Roman Vasili, s-a suspendat condiționat pe un termen de probă de 5 (cinci) ani, cu liberarea ulterioară de pedeapsă a inculpatului Roman Vasili, cu condiția că acesta în termenul de probă nu va comite alte infracțiuni, va presta muncă neremunerată în folosul comunității în mărime de 100 de ore, va achita către partea vătămată, în termen de 6 luni de la data devenirii definitive a prezentei sentințe, prejudiciul cauzat prin infracțiune, precum și cheltuielile de judecată stabilite prin sentință și astfel va îndreptăți încrederea ce i s-a acordat.

S-a dispus încasarea din contul inculpatului Roman Vasili în beneficiul lui Chistol Ianoș suma de 550 (cinci sute cincizeci) lei, cu titlu de prejudiciu material cauzat prin infracțiune, precum și suma de 449,6 lei (patru sute patruzeci și nouă lei, 60 bani), cu titlu de cheltuieli de judecată.

A fost soluționată soarta corpurilor delictive.

1.2. Pentru a pronunța sentința, prima instanță a constatat că, inculpatul Roman Vasili, intenționat și fiind conștient de caracterul ilegal al acțiunilor sale, prevăzând urmările și admitând în mod conștient survenirea acestora, la 04 august 2019, aproximativ la ora 21:47, urmărind scopul sustragerii deschise a bunurilor altei persoane, în timp ce se afla în Parcul „Valea Trandafirilor” din mun. Chișinău, bd.

Decebal 6/2, în mod deschis, aplicând violența nepericuloasă pentru viața și sănătatea persoanei, exprimată prin îmbrâncirea minorului xxxxx, a sustras deschis de la acesta un telefon mobil de model „Samsung A6 plus” de culoare neagră, cu husă de culoare aurie, nr. xxxxx, în valoare de 8800 lei, după care, cu bunul sustras, a părăsit locul infracțiunii, într-o direcție necunoscută, cauzându-i părții vătămate o daună materială considerabilă în sumă de 8 800 lei.

2. Sentința menționată a fost atacată *cu apel*, de către acuzatorul de stat, procuror în Procuratura mun. Chișinău, oficiul Botanica, Balan Galina prin care a solicitat admiterea apelului, casarea sentinței, cu pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță prin care inculpatul Vasili Roman să fie recunoscut culpabil de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 187 alin. (2), lit. lit. e), f) Cod Penal și în baza sancțiunii acestui articol, să-i fie stabilită o pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 5 (cinci) ani, cu ispășirea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

2.1 În motivarea apelului procurorul a indicat că:

- instanța de judecată nu a apreciat obiectiv declarațiile inculpatului Roman Vasili, nu le-a tratat cu suficientă critică, ori inculpatul a săvârșit fapta prejudiciabilă față de minorul Chistol Ianoș la data de 04.08.2019, iar de la momentul săvârșirii infracțiunii și până la ziua pronunțării sentinței în prezenta cauză au expirat mai bine de 7 (șapte) luni, timp în care, desigur în prezența dorinței și a voinței, responsabilității, inculpatul a fost în stare fizică să-și găsească un loc de lucru, pentru a obține surse bănești necesare restituirii părții vătămate, despăgubirile materiale (costul husei și restabilirea cartelei SIM, care a fost aruncată de către inculpat), cheltuielile suportate de către acesta și reprezentantul legal pentru deplasarea în instanță. Respectiv, instanța de judecată urma să aprecieze susținerile inculpatului ca fiind declarative, lipsite de puterea de a fi suficient de convingătoare, credibile, ori pentru a întreține 3 (trei) copii și soția, care este casnică, acesta urmează să muncească, dar nu să fure ori, după caz, jefuiască alte persoane;

- în declarațiile sale inculpatul se contrazice, ori susținând că ar fi lucrat la mere (cules, strâns, etc.), iar perioada august-noiembrie - este perioada culesului merelor, respectiv, inculpatul urma să aibă venituri, în condiția în care ar fi lucrat, ori plata pentru o zi lucrătoare la culesul merelor constituia în dependență de volumul de lucru efectuat, de la 200-300 lei, inculpatul însă susține că, nu are bani, nu este angajat, afară e iarnă. De fapt, cauza penală în privința lui Roman Vasili a fost remisă în judecată în 30.08.2019, și deși s-au schimbat anotimpuri de la vară, până la primăvară, inculpatul la începutul fiecărei ședințe de judecată tot promitea părții vătămate că îi v-a restitui prejudiciul, așa de fapt și nu a întreprins nimic pentru a-l restitui;

-faptul că, inculpatul se contrazice, se mai dovedește și prin declarațiile acestuia, conform cărora inițial susține că, nu cunoaște dacă partea vătămată are careva pretenții de ordin material față de el, iar mai apoi declară că, ar fi vrut să se împace cu partea vătămată, dar nu are bani, susțineri din conținutul cărora rezultă că inculpatului îi este cunoscut valoarea prejudiciului pretins recuperării de către partea vătămată;

- din aceleași considerente, acuzatorul de stat nu este de acord cu argumentele instanței, care au condus la stabilirea condamnatului Roman Vasili a unei pedepse cu aplicarea exigențelor art. 90 Cod Penal;

- instanța indică eronat în calculul termenului pedepsei cu închisoarea stabilit prin prezenta sentință (5 ani închisoare în penitenciar de tip semiînchis), faptul că cet. Roman Vasili, potrivit art. 111 alin. (1), lit. e) Cod Penal, are antecedente penale stinse încă din anul 2014, luând în calcul vârsta tânără a acestuia (30 de ani), pornind de la constatarea că, acesta face parte dintr-un grup etnic care potrivit rapoartelor ECRI (Comisia Europeană împotriva Rasismului și Intoleranței) privind RM (al cincilea ciclu de monitorizare) are o percepție negativă în țară membrii căruia în mare măsură suferă de discriminare, în special în ceea ce privește ocuparea forței de muncă, educația și sănătatea, fapt ce accentuează marginalizarea lor socio-economică, deoarece această circumstanță explică situația financiară precară a inculpatului și ar fi putut să-l determine pe acesta să comită infracțiunea de care este acuzat, luând în calcul faptul că inculpatul și-a recunoscut parțial faptele de care a fost acuzat, în condițiile în care încadrarea acestuia în mediul carceral ar fi în stare să-i dăuneze mai mult decât să fie benefică acestuia și societății, ori aceasta ar adânci și mai mult marginalizarea socio-economică a inculpatului și ar putea crea dificultăți de resocializare a condamnatului, instanța de judecată eronat a indicat că nu este rațional ca Roman Vasili să execute pedeapsa stabilită, dar în asemenea circumstanțe, apreciază că suspendarea condiționată pe un termen de 5 ani, a termenului de pedeapsă stabilit prin prezenta sentință și acordarea posibilității condamnatului ca, în acest termen, să se abțină de la comiterea oricărei infracțiuni, precum și să recupereze părții vătămate cheltuielile cauzate prin infracțiune, va oferi o mai bună protecție intereselor societății și va evita consecințele negative ale izolării de societate a vinovatului și a plasării acestuia în mediul penitenciar;

- cu referire la vârsta inculpatului Roman Vasili, instanța exagerează atunci, când o apreciază ca fiind una tânără, ori la această vârstă, inculpatul are trei copii, în această perioadă a tinereții acesta a fost judecat de 2 (două) ori, iar infracțiunile, inclusiv și prezenta le-a comis prin sustragere pentru că, avea nevoie de bani;

- prin urmare, în condițiile expuse, nu poate fi problema în originea/ori etnia inculpatului, după concluziile instanței, problema este în persoana făptuitorului ori aceste nu dorește să lucreze, etc.;

- prin pedeapsa stabilită inculpatului, instanța de judecată nu a asigurat atingerea scopului legii penale, stipulat la art. 2 alin. (1)-(2) Cod Penal, potrivit căruia, legea penală apără, împotriva infracțiunilor, persoana, drepturile și libertățile acesteia, proprietatea, și întreaga ordine de drept, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni, ori inculpatul este o persoană predispusă spre săvârșirea infracțiunilor, nu este angajată în câmpul muncii, iar pentru că are nevoie de bani a sustras deschis prin aplicarea violenței nepericuloase pentru viață și sănătatea părții vătămate, cauzându-i acestuia și o daună considerabilă, etc.;

- instanța nu a ținut cont de situația părții vătămate, care fiind minoră pe lângă faptul că, este student (elev în școală profesională), mai activează împreună cu

membrii familiei sale în diferite domenii-construcții, lucrări sezoniere, etc., fapt confirmat și de reprezentantul legal, mama acestuia, care de asemenea a declarat în instanța de judecată că, familia lor este una numeroasă, au șase copii, trei din care sunt minori, mai are în grijă patru nepoți și deși este casnică, soțul ei lucrează și are un salariu de aproximativ 9 000 lei, când i se propune de lucru cu ziua, și respectiv are timp nu se rușinează și merge fie la prășit, fie la cules, fie la dat cu var. De rând cu ea merg și copiii, unii din care sunt minori, pe care îi învață de mici să muncească pentru a se întreține;

- prin sentință au fost încălcate principiile legalității, dreptății, sentința fiind una irațională, ori la stabilirea pedepsei instanța sa condus de emoții și nu a luat în calcul criteriile generale de individualizare a pedepsei prevăzute la art. 75 Cod Penal și anume de gravitatea infracțiunii săvârșite (infracțiune gravă), de motivul acesteia, de persoana celui vinovat (anterior Roman Vasili a fost judecat, nu lucrează), precum și de circumstanțele cauzei care atenuază ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale acestuia;

- pornind de la cele enunțate, ținând cont de faptul că, inculpatul Roman Vasili a fost condamnat anterior pentru fapte similare, și din nou a săvârșit sustragere deschisă, adică jaful, procurorul ajunge la concluzia despre blândețea pedepsei stabilite inculpatului, ori acesta nu a făcut pentru sine careva concluzii;

- în același timp se impune concluzia că, măsura de pedeapsă anterior aplicată acestuia nu a fost suficient de efectivă, care să-l influențeze în sensul reeducării, ceea ce vădit indică la necesitatea aplicării unei pedepse mai severe și respectiv proporțională faptei prejudiciabile comise.

3. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 21 octombrie 2020, a fost admis apelul declarat de către acuzatorul de stat, procuror în Procuratura mun. Chișinău, oficiul Botanica, Balan Galina, casată parțial sentința și pronunțată o nouă hotărâre potrivit modului stabilit pentru prima instanță prin care lui Roman Vasili recunoscut vinovat în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 187 alin. (2), lit. lit. e), f) Cod Penal i s-a aplicat pedeapsa cu închisoare pe termen de 5 (cinci) ani, fără amendă, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

În rest, prevederile au fost menținute.

3.1 În motivarea soluției adoptate instanța de apel, cercetând în cumul probele administrate în ședința de judecată prin prisma admisibilității, pertinentei și concludenței, utilității și veridicității raportată la declarațiile date în ședința de judecată și probele administrate, a stabilit o corectă situație de fapt, dând faptelor reținute în sarcina inculpatului Roman Vasili încadrarea juridică corespunzătoare, și anume **art. 187 alin. (2), lit. lit. e), f) Cod Penal** - jaful, adică sustragerea deschisă a bunurilor altei persoane, săvârșită cu aplicarea violenței nepericuloase pentru viața sau sănătatea persoanei, cu cauzarea daunelor în proporții considerabile.

Cu referire la învinuirea înaintată inculpatului Roman Vasili, instanța de apel a constatat în baza probelor administrate de acuzatorul de stat că acțiunile infracționale ale inculpatului întrunesc elementele constitutive ale infracțiunii prevăzute de art. 187

alin. (2), lit. e), f) Cod Penal al RM, sentința primei instanțe nefiind contestată în această parte, de către părțile la proces.

Având în vedere limitele declarării apelului, verificând legalitatea și temeinicia soluției instanței de fond referitor la individualizarea pedepsei penale în privința inculpatului Roman Vasili, instanța de apel a constatat că, instanța de fond nu a acordat deplină eficiență prevederilor art. 6, 7, 61, 75 Cod Penal raportat la prevederile art. 90 Cod Penal, respectiv, nu a ținut cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele care atenuează ori agravează răspunderea penală, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acesteia.

Cu referire la argumentele instanței de fond în baza cărora a concluzionat că în speță prin aplicarea față de inculpatul Roman Vasili a instituției suspendării condiționate a executării pedepsei penale va fi atins scopul pedepsei penale reglementat la art. 61 Cod Penal, instanța de apel le-a apreciat ca fiind nefondate, respectiv, acestea nu pot fi menținute, or, reieșind din criteriile de individualizare a pedepsei penale reglementate de art. 75 și art. 90 Cod Penal, raportându-le la personalitatea inculpatului, la circumstanțele comiterii faptei prejudiciabile rezultă că scopul pedepsei penale poate fi realizat doar prin dispunerea executării în condiții reale a pedepsei sub formă de închisoare.

În acest context, instanța de apel nu a reținut ca fiind elocvente concluziile instanței de fond pentru individualizarea pedepsei, faptul că inculpatul Roman Vasili face parte dintr-un grup etnic, care potrivit rapoartelor ECRI (Comisia Europeană Împotriva Rasismului și Intoleranței) privind RM (al cincilea ciclu de monitorizare) are o percepție negativă în țară, membrii căruia în mare măsură suferă de discriminare, în special în ceea ce privește ocuparea forței de muncă, educație și sănătate, deoarece aceste aspecte, nu constituie temei de aplicarea a art. 90 Cod penal în prezența circumstanțelor cauzei și personalitatea inculpatului, or, în conformitate cu art. 5 alin. (1) Cod Penal, persoanele care au săvârșit infracțiuni sânt egale în fața legii și sânt supuse răspunderii penale fără deosebire de sex, rasă, culoare, limbă, religie, opinii politice sau orice alte opinii, origine națională sau socială, apartenență la o minoritate națională, avere, naștere sau orice altă situație.

Totodată, deși instanța de fond a reținut argumentele inculpatului despre dificultățile acestuia de a-și găsi un loc de muncă și lipsa veniturilor suficiente pentru întreținerea sa și a familiei sale, totuși instanța de apel nu a stabilit că aceste împrejurări au fost legate cauzal de săvârșirea infracțiunii, or, instanța de apel nu a stabilit faptul că în urma sustragerii bunului părții vătămate - telefonul mobil, inculpatul ar fi încercat să-și ajute financiar familia, ci mai degrabă se constată a fi o îndeletnicire negativă a inculpatului, care anterior a fost judecat, pentru o infracțiune similară, din domeniul infracțiunilor contra patrimoniului (art. 27, 186 alin. (2), lit. b), c), d) Cod Penal).

La fel, instanța de apel a reținut și faptul că în prezenta cauză penală partea vătămată - Chistol Ianoș este o persoană minoră, care la data comiterii faptei avea

vârsta de 17 ani și care învață la școala profesională din or. Florești, cu toate acestea ultimul lucrează și în construcții, având un venit lunar de aproximativ 6000 lei lunar.

În acest context, instanța de apel a reiterat că, una și aceeași circumstanță, în speță - „săvârșirea infracțiunii ca urmare a unui concurs de împrejurări grele de ordin personal sau familial” nu poate fi reținută în două situații distincte, și anume la individualizarea pedepsei penale principale și la individualizarea pedepsei, sub aspectul executării acesteia. Or, în afară de motivele care au servit temei pentru stabilirea pedepsei principale, instanța de fond trebuia să motiveze suplimentar, din care considerente a concluzionat că, nu este rațional ca inculpatul să execute real termenul de pedeapsă stabilit

Colegiul Penal nu a reținut nici argumentul invocat de instanța de fond ce se referă la vârsta inculpatului (30 de ani) de a concluziona despre aplicarea instituției suspendării condiționate a executării pedepsei, reieșind din faptul că legea penală reglementează drept circumstanță excepțională minoratul persoanei care a săvârșit infracțiunea sau cu titlu de circumstanță atenuantă, respectiv, vârsta inculpatului de 30 de ani, nu poate fi apreciată ca o circumstanță în favoarea inculpatului.

Mai mult ca atât, instanța de apel a considerat că, la individualizarea pedepsei penale, sub aspectul executării pedepsei, instanța de fond nu a ținut cont de faptul că inculpatul a comis infracțiunea împotriva unui minor, în acțiunile inculpatului fiind reținută agravanta reglementată la lit. e) alin. (2) art. 187 Cod Penal (cu aplicarea violenței nepericuloase pentru viața sau sănătatea persoanei) la fel, prejudiciul cauzat prin infracțiune nu a fost recuperat, iar aceste aspecte ce caracterizează atât personalitatea inculpatului, cât și împrejurările comiterii faptei sunt în contradicție cu clemența conținută de instituția suspendării condiționate a executării pedepsei penale.

În acest sens, instanța de apel reieșind din criteriile generale de individualizare a pedepsei penale reglementate la art. 75 Cod Penal și ținând cont de gravitatea infracțiunii săvârșite - care se califică ca infracțiune „gravă”, de persoana inculpatului - care nu a recunoscut vina în comiterea infracțiunii incriminate, la judecarea apelului s-a eschivat de a se prezenta la ședința de judecată, fiind anunțat în căutare, de circumstanțele cauzei care atenuază ori agravează răspunderea - a fost reținută circumstanța atenuantă - săvârșirea infracțiunii ca urmare a unui concurs de împrejurări grele de ordin personal sau familial de faptul comiterii infracțiunii împotriva unui minor, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării inculpatului și condițiile de viață ale inculpatului - inculpatul nu este încadrat în câmpul muncii, nu a recuperat prejudiciul cauzat prin infracțiune, a dispus aplicarea inculpatului Roman Vasili recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 187 alin. (2), lit. lit. e), f) Cod Penal a pedepsei sub formă de închisoare pe un termen de 5 (cinci) ani, fără amendă, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

4. Decizia instanței de apel a fost atacată, la data de 14 august 2020, **cu recurs ordinar** de către inculpatul Roman Vasili, care neindicând careva temei prevăzut la art. 427 alin.1) Cod procedură penală, a invocat că nu este de acord cu pedeapsa aplicată și că a recunoscut vina și a restituit prejudiciul cauzat părții vătămate.

5. La recursul ordinar declarat de către inculpatul Roman Vasili, în conformitate cu prevederile art. 431 alin.(1) pct.1¹ Cod procedură penală, procurorul a depus referință, care a pledat pentru inadmisibilitatea recursului invocând că, instanța de apel în partea stabilii pedepsei inculpatului și-a argumentat eficient soluția, a ținut cont în deplină măsură de principiile generale de individualizare a pedepsei, de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuază ori agravează răspunderea, influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării celui vinovat.

6. *Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat, în raport cu materialele cauzei și motivele invocate, ținând cont de opinia procurorului expusă în referință, Colegiul penal decide inadmisibilitatea acestuia, din următoarele considerente.*

În speță se constată, că recurentul s-a conformat prevederilor legale și a declarat recurs ordinar în termen în conformitate cu art.422 Cod de procedură penală.

Conform art. 424 alin.(2) Cod de procedură penală, instanța de recurs ordinar examinează cauza numai în limitele temeiurilor prevăzute de art. 427 Cod de procedură penală, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate și argumentate de recurent.

Potrivit art. 427 alin.(1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel doar în cazurile stipulate în textul normei vizate.

Potrivit dispoziției art.432 alin.(2) pct.4) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care se constată că este vădit neîntemeiat.

Recurentul în recursul ordinar declarat, nu indică careva temei de casare a hotărârii instanței de apel, prevăzut la art. 427 alin.(1) Cod de procedură penală.

Din conținutul recursului declarat, Colegiul penal atestă că, deși recurentul nu a indicat careva temei de casare a deciziei instanței de apel prevăzut la alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, pentru declararea recursului, din conținutul acestuia se atestă că criticile aduse se subscriu temeiului de casare prevăzut la pct. 10) alin. (1) al normei precizate, potrivit cărora hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel, în cazul când s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.

Referitor la eroarea de drept prevăzută de art.427 alin.1) pct.10) Cod de procedură penală, Colegiul penal în raport cu motivele invocate în recurs, care sunt declarative, constată că o astfel de eroare nu și-a găsit confirmarea la examinarea recursului declarat în acest sens, lipsind temeiuri de implicare a instanței de recurs în sensul casării hotărârii contestate întrucât instanța de apel i-a aplicat inculpatului Roman Vasili în baza art. 187 alin. (2) lit. e), f) Cod penal cu aplicarea prevederilor art. art. 7,61,75, Cod penal o pedeapsă echitabilă și în limitele legii penale.

Astfel, Colegiul penal conchide că, instanța de apel la numirea pedepsei inculpatului Roman Vasili a ținut cont de faptul că acesta nu a recunoscut vina, a

comis o infracțiune din categoria celor grave, nu a recuperat prejudiciul cauzat părții vătămate, anterior s-a aflat în conflict cu legea, a comis infracțiunea asupra unui minor stabilindu-i corect pedeapsa sub formă de închisoarea pe un termen de 5 (cinci) ani, cu executarea în penitenciar de tip semiînchis.

În prezența circumstanțelor descrise, Colegiul penal consideră legală concluzia instanței de apel referitor la executarea reală a pedepsei închisorii, deoarece pedeapsa stabilită, este proporțională faptelor comise de către inculpat.

Mai mult, Colegiul penal conchide că, la stabilirea pedepsei cu închisoarea, instanța de apel și-a motivat soluția adoptată indicând din care motive a ajuns la concluzia că corijarea și reeducarea inculpatului Roman Vasili pentru faptele comise este posibilă doar cu aplicarea pedepsei închisorii reale, concluzii descrise detaliat la pct.5.7-5.10 a deciziei instanței de apel, concluzii pe care Colegiul le însușește, fapt ce este în deplină concordanță cu jurisprudența și practica Curții Europene pentru Drepturile Omului, care în cauza *Albert vs România din 16.02.2010*, a statuat în pct.37 că art.6§1 CtEDO.

Din conținutul recursului Colegiul atestă, că autorul acestuia critică soluția instanței de apel, în partea modului de executare a pedepsei stabilite, mai exact nu este de acord cu aplicarea pedepsei reale cu închisoare, în privința sa, solicitând menținerea sentinței în vigoare a sentinței fără a-și argumenta poziția.

Totodată, instanța de recurs reține, că instanța de apel corect a stabilit, că în cadrul cercetării judecătorești nu au fost stabilite careva motive ce ar concluziona că nu este rațional ca inculpatul Roman Vasili să nu execute pedeapsa cu închisoare, prevăzută de lege, astfel pedeapsa cu închisoare stabilită lui Roman Vasili cu suspendarea condiționată a executării acesteia, pentru infracțiunea prevăzută de art. 187 alin. (2) lit. e), f) Cod penal, nu-și va atinge scopul de corectare a inculpatului.

La fel, Colegiul penal relevă, că conform alin. (1) art. 90 Cod penal, *dacă, la stabilirea pedepsei cu închisoare pe un termen de cel mult 5 ani pentru infracțiunile săvârșite cu intenție și de cel mult 7 ani pentru infracțiunile săvârșite din imprudență, instanța de judecată, ținând cont de circumstanțele cauzei și de persoana celui vinovat, va ajunge la concluzia că nu este rațional ca acesta să execute pedeapsa stabilită, ea poate dispune suspendarea condiționată a executării pedepsei aplicate vinovatului, indicând numai decît în hotărâre motivele condamnării cu suspendare condiționată a executării pedepsei și perioada de probațiune sau, după caz, termenul de probă. În acest caz, instanța de judecată dispune neexecutarea pedepsei aplicate dacă, în perioada de probațiune sau, după caz, termenul de probă pe care l-a fixat, condamnatul nu va săvârși o nouă infracțiune și, prin comportare exemplară și muncă cinstită, va îndreptăți încrederea ce i s-a acordat.*

Deci, o condiție prevăzută expres în alin. (1) art. 90 Cod penal constituie concluzia instanței că nu este rațional ca făptuitorul să execute pedeapsa stabilită. Astfel, este prerogativa instanței de judecată să aprecieze că scopul pedepsei poate fi atins chiar și fără executarea efectivă a acesteia. În formarea convingerii, instanța de judecată ține cont de totalitatea condițiilor expres prevăzute de lege, inclusiv are în vedere întreaga conduită a condamnatului înainte de săvârșirea faptei, după săvârșirea

faptei, în timpul judecării, precum și alte aspecte ce privesc personalitatea infractorului, bazându-se pe materialele cauzei administrate în cadrul cercetării judecătorești.

În contextul dat, instanța de recurs, totuși precizează, că prin îndeplinirea condițiilor prevăzute de lege pentru aplicarea prevederilor alin. (1) art. 90 Cod penal, nu se creează un drept pentru condamnat, ci doar o vocație a acestuia la această măsură de individualizare judiciară a pedepsei.

Ținând cont însă, de prevederile legale enunțate mai sus, Colegiul penal consideră întemeiate considerentele instanței de apel că, în prezenta cauză, nu s-au constatat circumstanțe ce ar justifica suspendarea condiționată a pedepsei cu închisoare în privința inculpatului.

Totodată, Colegiul Penal notează că, aplicarea prevederilor art. 90 Cod Penal nu reprezintă o categorie aparte de pedeapsă, ci o măsură oferită persoanei prin lege de a demonstra că infracțiunea comisă de ea este un incident în viața acesteia. Analizând condițiile în care poate fi acordată suspendarea executării pedepsei rezultă că aceasta nu este un drept al inculpatului, ci o facultate a instanței de judecată, care este liberă să aprecieze dacă este cazul să o acorde.

Mai mult ca atât, instanța de apel la stabilirea pedepsei a ținut cont și de faptul că inculpatul anterior fiind condamnat pentru comiterea infracțiunilor similare, acesta nu a tras concluziile necesare, nu a mers pe calea corijării iar în consecință comite altă infracțiune, nu a restituit prejudiciul cauzat părții vătămate care este minoră circumstanțe, ce statuează, că o pedeapsă condiționată inculpatului nu ar fi efectivă și nu și-ar atinge scopul pedepsei.

Nefondat este argumentul inculpatului precum că, a restituit prejudiciul cauzat, or, la materialele cauzei nu se atestă careva probe ce ar confirma restituirea prejudiciului cauzat părții vătămate prin infracțiune.

În această ordine de idei, reieșind din scopul pedepsei penale - restabilirea echității sociale, corectarea inculpatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni, atât din partea condamnatului, cât și a altor persoane, dispunerea în privința acestuia a suspendării condiționate a pedepsei, poate doar să încurajeze comiterea pe viitor de către inculpat și alte persoane a altor infracțiuni.

Prin urmare, Colegiul conchide că, pedeapsa stabilită lui Roman Vasili a fost individualizată conform prevederilor legale ce reglementează acest aspect.

Totodată, la caz se constată lipsa circumstanțelor care ar servi drept temei pentru aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal.

Față de cele ce preced, Colegiul penal atestă că instanța de apel la judecarea cauzei în ordine de apel nu a comis erori de drept, care ar impune casarea deciziei adoptate, recursul ordinar declarat de inculpatul Roman Vasili, fiind vădit neîntemeiat, fapt ce condiționează soluția inadmisibilității acestuia.

7. În conformitate cu prevederile art.432 alin.(2) pct.4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către inculpatul Roman Vasili, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 21 octombrie 2020, în cauza penală privindu-l pe **Roman Vasili xxxxx**, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la **03 martie 2021**.

Președinte

Timofti Vladimir

Judecătorii

Cobzac Elena

Toma Nadejda